

Ne adjunk játékgyertyát a gyermekeknek!

A Sik Sándor Eszperantó Cserkész Központ és a Magyar Békétársaság a következő felhívást juttatta el az Országos Sajtószolgálathoz.

Miként a gyümölcsöt hozó fákat is nevelni kell, úgy a békét is! A holnap békéjének záloga, a mai gyermek, úgy kell nevelnünk, hogy gyümölcsözze a békét! Ezért:

1. Ne tőrjünk tovább a gyermeklélek torzításait; ne adjunk kicsi kezükbe fegyvert, játékgyertyát sem!

2. Lépjünk fel a játékgyertya gyártása és terjesztése ellen!

3. Az ifjúságot már gyermekkorában is védünk kell a militarista propaganda, a zadista alkalmosságok, kegyetlenségeket népszerűsítő áruitól!

4. A „szakképzett gyi-

rosok” népszerűsítése helyett, a sportszerű, önmagát képző, az „ép testben ép lélek” szellemében fejlődni akaró ifjúság legyen az ideál!

5. Az ifjúsági mozgalmak az olimpia, a béke és a testvériség nemes eszméin nevelkedjenek, számizzuk belőlük a militarista szellemet és gyakorlatokat!

6. A gyűlölködés és az erőszak magjai helyett a sportszerű edzések és a testvéri szeretettel átélte versengések lépjenek!

Felkérjük a felnőtteket: ne vásároljanak a gyermekeknek játékgyertyákat!

Kereskedők! Ne árusítsanak játékgyertyákat!

Egyházak, pedagógusok, politikusok! Terjeszték felhívásunkat, segítsék a béke hosszú ávü megteremtését! (OS)

A képviselők szerint

Kidolgozatlan a beszámoló

Az Országgyűlés ifjúsági és sport-, valamint kulturális bizottsága — hosszas vita, s végül is kétszeri szavazás után — úgy döntött, hogy nem kezdeményezi a parlament legközelebbi ülésére javasolt, az ifjúsági törvény érvényesülésének tapasztalatait összegző beszámoló levételét a napirendről. Az együttes J. és részvevői annak ellenére határoztak így — 10 szavazattal 8 ellenében —, hogy a felszólaló képviselők többsége kidolgozatlan tartotta az ÁISH által készített, a kormány véleményét tükröző beszámolót. A két testület állást foglalt amellett, hogy az Országgyűlés két fordulóban tárgyaljon a fiatalság helyzetéről, s a kormányprogramba épüljenek be az ifjúság helyzetének javítására szorgalmazott legfontosabb feladatok.

Párbeszéd — tenorban

Azt nem mondhatnám, sokkal okosabbak lettünk. Mi eredményt hozott mégis az a kétfelvonásos politika, amit a megyei HNF társadalompolitikai tanácsának tagjai és az egyházak képviselői folytattak? Mert manapság, amikor fórumok, megbeszélések, viták, tanácskozások tömegére hívják az egyébként egyre túrelmelebb és esendőbb embert, az eredmény egyre fontosabb. Már szinte minden leértékelődött, még a ki nem mondott gondolatok is, már ha vannak...

Végül is, miről volt szó? A népfrontmozgalom megújulásáról? (A meghívó szerint arról.) Az állam és az egyház viszonyának most éppen elkezdett, vagy már folyamatban levő újrakészítéséről? Erről is. Az egyházaknak a magyar múltban és történelemben betöltött szerepéről? Csak a süket nem hallhatott eme tárgykörrel. A régi népfront hűségesei, „tagszervezetek” e kusza, fölborult világban való felértékelődéséről? Elvakult, aki ezt nem vette észre — s nemcsak a megyei népfrontszékházban. Valójában haza — vagy vendégségbe ment az evangélikus lelkész, meg a református, meg a katolikus oda? Ha akarnám, még sorolhatnám a kérdéseket tovább, azt hiszem, nem járnék messze az igazságtól, ha a kérdőjelekben összegezném a találkozók lényegét.

Mert hogy a népfront miként újul meg, arra nem nagyon tudtak mit válaszolni a világiak. Az égvilágon semmi konkrét ténnyel nem tudtak kecsegtetni, amire a papok rábólinthattak volna. Hogy társadalmunk a jogállamiság felé halad, ez nem a népfrontosok érdeme, mint ahogy a készülődőben levő lelkiismereti és vallástörvény hibáért sem felelősek. Vége a pártállamnak, a népfrontozgalmat többé nem az egy hatalmú kommunista párt szolgálatlány, de nem lesz a kiszáradt,

a szocdemeké, vagy a szabad demokratáké sem. Mi lesz? Egyáltalán, az új szereposztású politikai felépítményben kap-e helyet, nem, mert a képzeletben föleszálló zöld asztal, pártok, érdekek közötti közvetítő szerepet egyszerűen kifütyülhetik. Mondván, a mondandó sorsa akkor a legbiztosabb, ha a címet közvetlenül hallja.

No, és az egyház Mi szüksége lenne annak is a népfrontnak, mikor a társadalom különböző régióiban kezdik egyre jobban érteni lényegét, becsülni most már fennhangon hangoztatott értékeit. Úgy tűnik, mostanság senki sem kíván politikai póttüntetésekkel farigcsálni belőlük. Nehéz ma a papoknak, mesélte a református lelkész, akit eddig megtűrt státusa szerint, csak tenorban szól híveivel — meg a népfrontban is, ha mondták neki, „Szóljon hozzá!”, most pedig a jogbizonytalanság indukálja féltelmeit —, nem mintha oly harsogó, kardcsörtető egyéniség volna...

A készség a párbeszédre megvolt a felekben. Szilárd hit, rendíthetetlen nyugalom, önként vállalt közteherviselés az egyikben, bizonytalan útkeresés, az új iránt való elszánt akarat, hangsúlyozott őszinteség a másikban. Hazaszeretet, infantilizmustól mentes nemzetudat, lelki békét emlegetett a pap, politikai kultúrát, önállóságot, erkölcsi értéket az ügyvéd úr. Falut, várost, vagy csak egy kollégiumnyira való diákok az igazgató. A politikától távol maradó közösségeket citálták, amelyekben az egyedeknek lehet mondanivalójuk, találnak maguknak elfoglaltságot. Most egyelőre örülünk a társadalom változtatásra kész hajlandóságának, meg az arra kész embereknek. A népfrontban? Anélkül? Ma még ki tudja.

Mag Edit

Mintha kidobtuk volna az ablakon...

Baktói emberek — szegedi gondok

Megalakul-e Baktón a közműtársulat? Ez a kérdés foglalkoztatja a kerület lakóit. Nem csak őket. A kerület alacsony fekvése miatt hangsúlyozottan jelentkezik egy általános szegedi gond: a felgyülemelő szennyvíz előbb-utóbb életet öl; kipuhtul a szakértelemmel gondozott növényzet, részben vannak a fák, általában az ember megszokott környezete. A lista nyitott...

Több nekirugaszkodás után, tervezésre költött száz-ezrek elherdálásával újra választást kell állni a baktóiak. Engem személy szerint a közember véleménye érdekelt — nemrégiben részt vehettem egy tanácskört beszámoló követő vitában, szorgalmasan jegyezgetve a kerület lakóinak szavait. A kialakuló összkép önmagáért beszél.

A tények és lehetőségek: amennyiben a lakosság 51 százaléka igennel szavaz a közműtársulat megalakítását illetően, a másik 49 százaléknak is fenntartják azt a lehetőséget, hogy az érdekeltségű hozzájárulással beszéljen az „üzletbe”. Számíthatnak a tanács, illetve az ügynevezett vízügyi alap támogatására. A társulat jogi személy lévén, OTP-hittel előlegezik meg a munkálatok kezdetét. Hamarosan mindenképpen dönteni kellene a tisztánlátást — ez meg a kepek szerves tartozéka — elősegítette néhány szakember: Szilárdi Lászlóné, Volk Mihály jelenléte. A lakosságra háruló költségek pontánként 40 ezer forintot tesznek ki. Kérésére, méltányosságon alapon, felmentés adható. Elsősorban a szociális segélyre szorulóknak — ezt azonban a társulat taggyűlésen hagyja jóvá.

Mint az alábbiakból is kiderül, a baktóiak gondjai általános szegedi problémákat tükröznek. Adjuk át nekik a szót!

Dohány Ernő: — A negyedik tervváltozatnál tartunk. Előzőleg most sem kérték ki a lakosság véleményét. Végeredményben kinek a pénzéből fizették a tervezőket? Nem látom tisztán, miért van szükség a társasági megoldásra. Halálom, előterjesztéseket akarnak leválasztani az Alkotmány utcában. Ki fog ehhez hozzájárulni?

Tóth Sz. István: — Minél hamarabb dűlőre kell vigyük a csatorna-ügyet. Ez halaszthatatlan. Kifogásolom a szakvállalatok munkáját az eddigi tapasztalatok alapján. Az Alkotmány utcá-

ra az ősszel költött pénzt, mintha kidobtuk volna az ablakon. All a víz. A Kiskert utcai villányt 20 ezerből oldották meg — félig, amikor tízezerből is futotta volna.

Tóth Mihály: — A szakemberekhez szölok. A Hídverő utca csatornáját a Népdal utcáig 1987-ben kipucolták. Ez utóbbira rá sem néztek. Mit figyelhetünk meg 1988-ban? Ugyanazt a szakaszt még egyszer kipucolták... Közben a Népdal utcában áll a víz. Szerintem nincs szükség jól fizetett vezetőhöz ahhoz, hogy mindez megtörténjen.

Horváth Ferenc: — Nincs bizalmam a terv végrehajtását illetően. Miért nem lehet megoldani, hogy minden pontjának meg legyen a maga aknája? Ha mégis megvalósul a szennyvízelvezető, nem hiszem, hogy a karbantartást vállaló becsületesen helyt állna. Úgy érzem, hogy csak a pénzünkre van szükség egy némely vállalatnak egy téssek-lássek alapon elvégzendő, a végtelenségbe nyúló beruházáshoz.

Tatár István: — Számoljunk! A 40 ezer forint családonként 10 évre elosztva 1200-at tesz ki. A 18-20 százalékos kamatot sok nyugdíjas és fiatal nem tudja vállalni. Olvastam valahol: a szennyvíz és a gáz megoldására, fejlesztésre 3 százalékos kamattal számolnak. Ezt tessék megoldani!

Mischik Péter: — A statisztika szerint Szeged 65 százaléka csatornázza van. Csak adata. Nem utca-hosszban, hanem lakosságban számolnak a statisztikusok. Nyilvánvaló, így kedvezőbb az arány. Úgy érzem, Tarjánban és Újszegeden a csatornázást a nagy közös bugyellárisból fedeztük... Most pedig mi meg egyszer a zsebünkbe kell nyúljunk.

Dohány Mihály: — Miért nem lehet megoldani az utcánkenti egy átmenet? Hús év óta lakok Baktón. Más-hol két tó kukorica között is kibetonozták a távot, természetesen közpénzen.

Bereczki Jánosné: — Ha a kertünkön keresztül akarják vezetni a szennyvízcsatornát, nem egyezünk bele.

Török Irén: — Mi, a Tölgyfa utca 49. szám alatt lakók, kiharadtunk mindenből. Se víz, se gáz... Sohasem tudtuk, mi készül. Dolgozunk, éjjel-nappal. Hibásak lennénk? A szennyvízcsatorna építéséből nem akarunk kimaradni. Van-e lehetőség a Vörös zászló utca sarkához való csatlakozáshoz?

Máhr Ferenc: — Értesülésem szerint 400 család csatlakozására számítanak. Arra kell törekedni, hogy a hozzájárulás összegét minél inkább lefaragjuk. Nem hallottam, hogy a szakemberek közül valaki így tette volna fel a kérdést. Mi történik, ha a lakosság 60 százaléka igennel szavaz és 40 kénytelen nemet mondani?

A kérdések tanácsatlanságot, alkotó jóindulatot, nyitott szemű, jó fejsszámoló készséget és... ott-honfélést jeleznek. A vég-ső megoldástól függetlenül, ez utóbbi szempont a lényeges. Szívem szerint azonban Tóth Sz. Istvánnak adok igazat. Nincs kire várni. A szennyvizet pedik le kell vezetni.

Pataki Sándor

Ismét Chinoin kontra Vác

Kivezényelt gyerektüntető?

A Chinoin kontra Vác elnevezésű ad hoc bizottság tüntetést szervezett kedden Vácott a Chinoin váci telepe előtt. A „tüntető”: Chinoin-ellenes transzparenseket vivő általános és középiskolás gyerekek, élükön Both János tanácselnökkel. A váci Taurus parkolójából a szomszédos telken levő Chinoin bejáratáig mentek. Itt a tanácselnök Bihari István, a Chinoin vezérigazgatójának átnyújtotta azt a levelet, amelyben a város önkormányzata és a Chinoin közti tárgyalások feltételeként a következőket szabják meg: a Chinoin ez év december 31-éig hagyjon fel Vácott vegyészeti tevékenységével és fejezze be működését a veszélyes hulladékkezelő. Feltételként szabták továbbá, hogy a 3 fős tanácsi társadalmi bizottság addig is szükség szerinti gyakorisággal ellenőrizhesse a telepet.

Both János tanácselnök, az MTI tudósítójának kérdésére, hogy miért csak a Chinoin ellen tüntetnek, s

miért éppen gyerekek, amikor Vácott a városban több szennyvíz gyár is van — például a cementmű —, azt a választ adta, hogy a többi üzem esetében látnak reményt az előbbre lépésre és a tárgyalások biztatóak. A mostani demonstrációra úgy mond önévédelemből a nyomatékosság kedvéért volt szükség, s a tanácselnök szerint a demonstrációra a gyerekeket nem kivezényelték, hanem maguktól jöttek.

Bihari István, a Chinoin vezérigazgatója a levelet átvette és ismételtén kifejtette, hogy a telepen minden tevékenységet az előírásnak megfelelően folytattak, s újból kifejezte kompromisszumkészségét a telep fel-számolásáról. Mint mondták, a Chinoin a jelenlegi helyzetet elfogadja, és olyan kompromisszumot keres, hogy a gyógyszergyár működni tudjon, ne kelljen leállnia, s emellett Vác lakóinak a kívánsága is teljesüljön. (MTI)

Elegendő csapadékot kaptak a földek Hosszú aszály után fölüdülés?

Jót tett a mezőgazdaságnak az utóbbi napokban hullott, viszonylag nagy mennyiségű csapadék. Felüdültek a növények, és a talaj felső 50–60 centiméteres rétege annyi nedvességhez jutott, hogy a víz-utánpótlás a kalászosok kifejlődéséig zavartalan lehet. Mivel az eső nagy része az ünnepnapokon hullott, a tavaszi mezőgazdasági munkákat sem hátráltatta.

Egy hét alatt az ország egész területén eső ázta, helyenként jégeső is volt, ami azonban nagyobb kárt nem okozott. Az ország hátravetelőleg egyhatodán átlagosan 25 milliméter alatti csapadékot mértek. A Szombathely—Győr vonal fölötti országgrész, valamint a Cegléd-től északra lévő néhány tíz kilométeres, keskenyebb sávban és a keleti határ közelében kevesebb eső esett, mint másutt az országban. A többi helyen — igen széles eloszlásban — 50 milliméternél több csapadék hullott. Különösen kiadós esőkkel köszöntött be a május, amelynek első napján kiugróan nagy zaporok voltak országgrészen. Az átlagnál nagyobb mennyiséget mértek az elmúlt napokban az Izsák, Kiskunhalas és Kiskunfélegyháza határolta területeken, valamint Borsod-Abaúj-Zemplén megye északi részén. Izsákon és környékén egyetlen nap alatt 58, Hidasnémetiben 48, Sárospatakon 46, Putnokon pedig 36 milliméter eső esett. Az agrometeorológusok előrejelzése szerint, néhány kevésbé csapadékos nap következik, kissé melegebb idővel. Egy kisebb esőzóna a hét végén éri el az országot, ám ez kevesebb csapadékot hoz, s ezúttal várhatóan azok a keleti országgrészek kapnak esőt, ahol most kevesebb hullott. (MTI)

Társaság alakult Szegeden

G—2000 Tudományos Tehetségkutató és Gondozó Alapítvány

Az alapítvány fő célkitűzése azon nem-eszme szolgálata, hogy az átlagosnál nagyobb tehetséggel rendelkező magyar fiatalok képességei a maguk teljességében kibontakozhassanak, és ez a szellemiség a nemzet épülését, a magyar gazdasági és tudományos élet felvirágzását elősegítse.

Az alapítvány kezdeményezői:

Allami Ifjúsági és Sporthivatal,
Csongrád Megyei Tanács V. B.
Ifjúsági és sportosztálya,
Csongrád Megyei Pedagógiai Intézet,
MTA Pszichológiai Intézete.

Kérjük a magyar és külföldi magán-személyeket, szervezeteket a G—2000 alapítvány támogatására

(Számilaszám: OKHB Rt. Szeged 280-994 478 007 sz.)

Az alapítvány céljai megvalósításához elengedhetetlenül szükséges egy elméleti, tudományos társaság létrehozása is, amelyben egymásra találnak mindazok a szakemberek, munkacsoportok, tudomá-

nyos műhelyek, szervezetek és magán-személyek, akik a tehetséggazdálkodás ügyében már eredményeket mutattak fel, és ezen eredményeiket közzéadásra kívánják tenni a Magyar Tehetséggazdálkodó Társaság keretében.

A társaság (mely jogilag országos egyesület) megalakításával és működtetésével kapcsolatos feladatokat a G—2000 alapítvány tejeskörűen magára vállalja.

Az alapítvány kuratóriuma várja mindazok jelentkezését, akik a Magyar Tehetséggazdálkodó Társaság megalakításában és munkájában közreműködni kívánnak.

A társaság alakuló közgyűlésére 1989. május 13-án, Szegeden kerül sor. A jelentkezőknek meghívót és egyesületi alapszabály-tervezetet küldünk.

Cím:

G—2000 Tudományos Tehetségkutató és Gondozó Alapítvány

6701 Szeged, Pf. 2000.

Telefon: 06 (62) 23-977.